

۲۰۱۵/۰۳/۰۱

رسول پويان

خشم طبيعت

بهار ميهن ما بدتر از زمستان است به هر طرف نگرى غارت گلستان است
كجاست رحمت رحمان و يارى ايزد عنان قهر طبيعت بدست شيطان است

ز برف آب گوارا شود به جو جارى
ولى به سينه ما نوک تيغ و پيکان است

به ماه حوت گياهان ز خواب بر خيزند برای مردم ما خواب مرگ و توفان است
ز خشکسالى دوران وطن شود ويران زختم بهمن و سيلاب، دل هراسان است

به سوگ مردم پنجشير و باميان و تخار
دوچشم اهل وطن مثل ابر گريان است

ز ظلم طالب و قهر طبيعتم حيران که هر دو اوج مصيبت بلای دوران است
فساد و جهل و تعصب که می کند بيداد همه ز سستی ايمان و ضعف وجدان است

طبيب رفته به خواب عميق خرگوشى
بهر طرف مرض و دردوغم فراوان است

دل وطن شده چون دامن شفق خونين سر شکسته مردم به روى سندان است
جفا و ظلم و ستم تا بکى بود جارى گهى ز خشم طبيعت و يا ز انسان است

مکان رنج و عزا و بلا شده ميهن
که سوز سينه بريان و آه و افغان است

پايان

د پايو شميره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خپر و لولئ